

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120011113
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120011113.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.10.2022, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/60/2020 zo dňa 22.10.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalé bytom
D. XXX/XX, E., okr. Sabinov

u k l a d á :

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 a § 54 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 42 ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výške 180,- (jednostoosemdesiat) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) mesiaca.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona r u š í výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/88/2020 zo dňa 12.04.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/27/2022 zo dňa 14.09.2022, ktorým bol uznaný vinný z prečinu neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 100 hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na uvedený výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného A. B. vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 17.01. 2020, v čase okolo 01.00 hod., sa po predchádzajúcej vzájomnej dohode s F. G. a H. vlámal do drevárne pri rodinnom dome č. XXX v rómskej osade na ul. D. v obci E., okr. I. a to tak, že po vstupe na čiastočne neoplotený pozemok, prislúchajúci k rodinnému domu prešli k drevárni, na ktorej vylomili drevene vstupné dvere uzamknuté kovovou petlieou s visiacim zámkom a to tak, že F. G. a M.K. chytili dvere do rúk a kývali s nimi až kým nevylomili zámku a následne po vylovení dverí spoločne vstúpili do drevárne, odkiaľ odcudzili 1 m³ palivového dreva vība rakytová, čím takto pre pošk. H. B. spôsobili poškodením dverí škodu vo výške 25,- Eur a škodu krádežou palivového dreva vo výške 30,- Eur.

Za tomu súd uložil podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona pri rovnosti pohľadujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, v spojení s § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výške 180,- (stoosemdesiat) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) mesiaca.

Proti uvedenému rozsudku podal okresný prokurátor písomne odôvodnené odvolanie, kde po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že obžalovanému uložený peňažný trest v sume 180,- eur a náhradný trest odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov v posudzovanej prípad je neprimerane nízky. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, pričom jedno odsúdenie je zahladené a naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/102/2018 zo dňa 01.07.2019 v rovnaký deň právoplatný, za trestný čin podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so skúšobnou dobou do 01.07.2022 s probačným dohľadom. Z vyššie uvedeného vyplýva, že obžalovaný spáchal skutok uvedený v obžalobe dňa 17.01.2020, a teda v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Má za to, že uvedený trest uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/60/2020 zo dňa 22.10.2021 je neprimerane nízky a obžalovanému bolo potrebné uložiť nepodmienený trest odňatia slobody v prvej tretine trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vzhľadom na osobu obžalovaného, charakter spáchania skutku a skutočnosť, že skutok, uvedený v obžalobe, spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, má za to, že uvedený peňažný trest v sume 180,- eur a náhradný trest odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca u obžalovaného nesplní svoj účel a neprispieje k jeho prevýchove a odradeniu od páchania ďalšej trestnej činnosti. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám uznal obžalovaného A. B. za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona a za to mu uložil nepodmienený trest odňatia slobody v prvej tretine trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd na základe včas podaného odvolania oprávnenou osobou postupoval v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktorým predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Vzhľadom na to, že krajský súd v prejednávanej veci nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku (obžalovaný A. B. urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku a bol poučený podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia o tom, že takéto vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku), preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k nasledovným záverom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Dokazovanie v tomto smere tak, ako ho vykonal okresný súd, bolo

vykonané v potrebnom rozsahu a vytvorilo spoľahlivý podklad pre rozhodnutie o odvolaní napadnutom výroku rozsudku v posudzovanom prípade.

V prvom rade krajský súd konštatuje, že v čase prebiehajúceho odvolacieho konania nastala skutočnosť podstatná pre ukladanie druhu a výmery trestu v posudzovanom prípade, o ktorej okresný súd nemohol mať v čase vyhlásenia rozsudku vedomosť.

Obžalovaný A. B. bol totižto rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/88/2020 zo dňa 12.04.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/27/2022 zo dňa 14.09.2022 uznaný vinný z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona trest povinnej práce vo výmere 100 hodín.

Vzhľadom na to, že skutku v posudzovanom prípade sa dopustil dňa 17.01.2020, teda skôr, ako bol v posledne označenej veci vyhlásený odsudzujúci rozsudok, boli splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko skutok v posudzovanom prípade a vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/88/2020 tvoria zbiehajúcu sa trestnú činnosť - viacčinný súbeh.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona totižto, ak k súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Toto podstatné zistenie však bolo možné napraviť na verejnom zasadnutí opierajúc sa pritom, ako už bolo naznačené, o komplexné dokazovanie vykonané okresným súdom.

Pri úvahách o uložení trestu prihliadal krajský súd najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov, vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, úmyselné zavinenie, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery, ako aj možnosti jeho nápravy, majúce na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradí iných od páchania trestných činov, ako aj morálne odsúdi páchatel'a spoločnosťou. Krajský súd prihliadal aj na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého, trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Najsamprv je potrebné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov a jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov, ako to už bolo konštatované.

Pri ukladaní trestov je potrebné vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je v prvom rade určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov a následne aj spôsobom spáchania samotného trestného činu, nevynímajúc aj úmysel a teda formu zavinenia.

Obžalovaný bol v posudzovanom prípade uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/88/2020 bol uznaný vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona kde ako najprísnejšie trestným z posudzovaných trestných činov je, v danom prípade, prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody od 6 mesiacov až do 3 rokov, pričom posudzované trestné činy, ktorých sa obžalovaný dopustil, sú úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou tak, že podľa kvalifikácie trestných činov upravených v ustanovení § 10 ods. 1 Tr. zákona, ide o prečin spáchaný ako úmyselný trestný čin.

Zákonom ustanovenú trestnú sadzbu v osobitnej časti Trestného zákona môže potom v každom jednotlivom prípade ovplyvniť pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keďže, ako už bolo konštatované, podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona je povinnosťou súdu pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadnuť na ich pomer a mieru závažnosti.

Okresný súd správne určil trestnú sadzbu postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona, keďže správne vyhodnotil rovnomerný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď priznal obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, a teda, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a súčasne mu priznal priťažujúcu okolnosť upravenú v ustanovení § 37 písm. m) Tr. zákona spočívajúcu v tom, že už bol za trestný čin odsúdený.

Pri zistení rovnomerného pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, krajský súd preto pristúpil k určeniu trestnej sadzby (§ 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zákona), a to s prihliadnutím aj na skutočnosť, že obžalovanému v posudzovanom prípade je ukladaný trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť za viac trestných činov súčasne, čo znamená, že obžalovaný viacerými skutkami naplnil znaky viacerých trestných činov, pričom v posudzovanom prípade všetky skutky kladené za vinu obžalovanému, pre ktorý bol uznaný vinným, sú právne posúdené ako prečiny, čo napĺňa dôvod pre aplikáciu ustanovení Trestného zákona o úkladní súhrnného trestu podľa §§ 42 ods. 1, 41 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Za danej dôkaznej situácie, kedy obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, mal krajský súd za to, opierajúc sa v celosti o argumentáciu okresného súdu, že v posudzovanom prípade, aj napriek tomu, že obžalovaný sa dopustil skutkov mu kladených za vinu v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia pre inú úmyselnú trestnú činnosť (§ 201 ods. 1 Tr. zákona) vo veci rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T 102/2018, boli splnené podmienky pre ukládanie takého druhu trestu, ktorý sa nespája s výkonom trestu odňatia slobody.

Skutočne v posudzovanom prípade konanie obžalovaného len na hranici z hľadiska naplnenia závažnosti konania, tzv. materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona, dosiahlo takú mieru intenzity, aby bolo možné konštatovať záver o naplnení skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona aj z hľadiska závažnosti konania, a to predovšetkým z pohľadu spôsobu spáchania činu a spôsobeného následku.

Súčasne platí, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, pričom úprimnosť jeho vyhlásenie nebola spochybnená aj s odkazom na jeho priznanie už v prípravnom konaní, čím sa podobne, ako v konaní o dohode o vine a treste vzdal práva na verejný proces a tým dokazovanie jeho viny na hlavnom pojednávaní, čo potom by mohlo umožniť analogické použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu (R 44/2017).

Preto krajský súd dospel k záveru, že podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona, za použitia § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 a § 54 Tr. zákona v spojení s § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zákona uložený súhrnný trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín, za súčasného uloženia podľa § 56 ods. 1 Tr. zákona

v spojení s § 42 ods. 2 Tr. zákona peňažného trestu vo výške 180,- (jednostoosemdesiat) eur, kde podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovil aj náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) mesiaca - považuje za trest zákonný, ktorý zodpovedá plne zásadám ukladania trestov a odráža závažnosť protiprávneho konania obžalovaného, ako aj jeho osobu.

Na základe týchto skutočností, opierajúc sa o dokazovanie už vykonané okresným súdom, potom rozhodol tak, že zrušil výrok o treste v odvolaní napadnutom rozsudku na podklade odvolania okresného prokurátora podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku a súčasne podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám uložil trest obžalovanému, a to tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.